

Özümüz Sözüümüz

– Mavihüzün · 07 Ocak 2013

Bir zamanlar aş dendi eş dendi
Dahasına haydar baş eklendi yine
Yetmedi çatladı toprak su yetmedi
Kardeş kardeşe bıçak çeker oldu
Naif dokunuşlarla ucu bilendi
Ananın ahından yer gök inledi
Kimse kulak vermedi para aldı
Bizi cebine koydu Bono yaptı faiz yaptı
Borsaya yatırdı doymadı oysa gelinlik
Kızlarımız gözyaşını hep ardına sakladı
Çeyizinden oldu taşıdığı saf duygusuna
Şifa mahayetinde hediye katan hiç olmadı
Damat adaylarının beli kürek sallamaktan
Fıtık rahatsızlığına şükreder oldu
Evlat babaya saygıyı torunun dedeye
Sunduğu şefkatten anımsadı kul selamın
Büyüklüğünü Unutup dünyavi çıkarlarla
Kullanmaya başladı amcalar dayılar bir
Çift sözde birlerini taşıladı Hanımlar girdi
Devreye ufacak dille koskocaman sülale katledildi
Biliyorum hiç bir şey eskisi gibi olmayacak
Özümüz sözüümüz her şeyimizle tükeniyoruz

İbrahim KANDAMAR

07.01.2013